

тадашњих устава грађанских демократија Видовдански устав је прокламовао класична права и слободе али, и по узору на тада најпознатији Вајмарски устав, и извесна социјална и економска права као израз ширења економске и социјалне демократије. Та права су ушла у Устав на захтев земљорадника, социјалиста, комуниста, републиканаца и Југословенског одбора. У овој социјално-економској сфери Устав гарантује неприкосновеност својине и слободу рада и уговарања чиме утврђује основе капиталистичког друштвено-економског система Краљевине СХС. Овим Уставом је потврђена и другачија позиција државе и то под утицајем преовлађујуће солидаристичке доктрине која је истакла у први план социјалне функције државе. У том социјалном смислу држава треба да се подједнако брине за све грађане и да им омогући да имају једнаке шансе за обављање привредне активности. У сфери ових социјално-економских права устав посебно гарантује бригу државе о општим хигијенским и социјалним условима живота, заштити мајке и мале деце, чувању здравља свих грађана, сузбијању акутних и хроничних заразних болести и сузбијању алкохолизма а посебну бригу посвећује радној снази која је такође под заштитом државе. У смислу те заштите радници имају право на своје организовање ради побољшања и унапређивања свог положаја а посебно су подложни режиму законских мера који треба да гарантује њихову безбедност и заштиту у току процеса рада. У сфери класичних грађанских права и слобода устав гарантује како личне слободе и права, тако и политичка права и слободе. У погледу заштите интегритета грађана, Устав утврђује личну слободу и њене гаранције у случају лишења слободе и притварања, као и друга права као што су забрана прогонства из земље, неповредивост стана, тајну писма, телеграфских и телефонских саопштења, слободу кретања, слободу савести и вероисповести и др. У политичкој сфери Устав гарантује политичка права која чине најважније тековине политичке демократије и парламентаризма. То важи пре свега за слободу штампе као класично политичко и демократско право и стуб сваке напредне државе, што треба да омогући појединцу да учествује у политичком животу. Поред ње, и бирачко право и право удруживања, зборова и договора треба да омогуће грађанину његово политичко ангажовање и учешће у обликовању државне воље и политике. Видовдански устав у целини је помињањем парламентаризма учинио велики напредак у односу на српски устав од 1903. али ни он није отишао много даље у томе, тако да је суштински остао при истом парламентарном режиму какав је био и под Уставом од 1903.